

სიანში

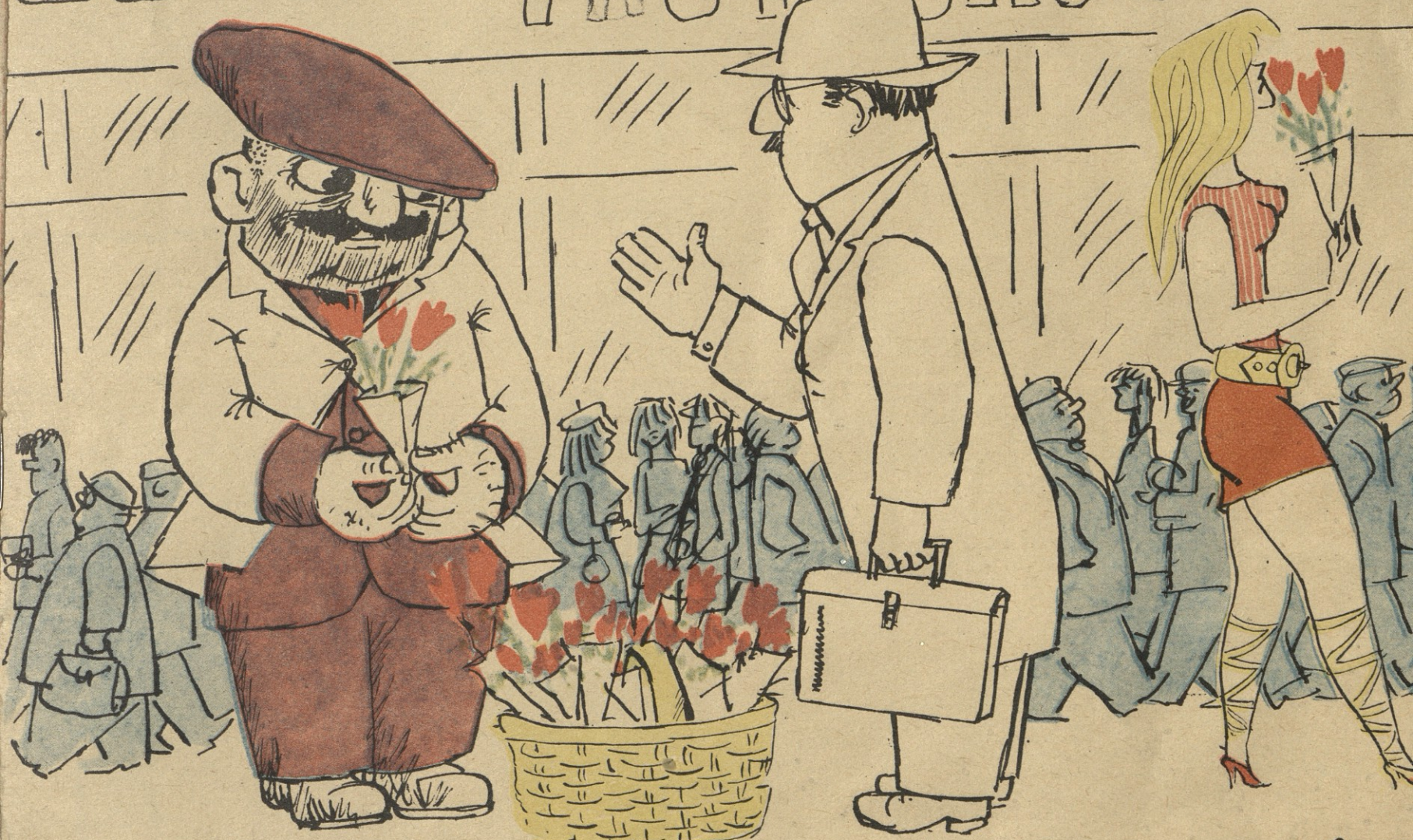
გამოცემის 50-ე წელი ფასი 20 კპპ.

ქართული
საბავშვო ჟურნალი

ნ.ბ. ბ. ფიგურა

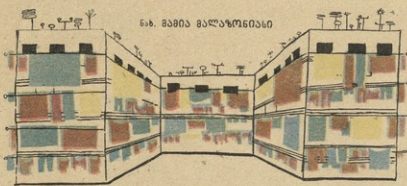

ОБУВЬ ГАСТРОНОМ МОСТ

— არა გრცხვენია ახხელა კაცს, უვა-
ვიღებით რომ სპეკულანტობა?
— არა ვყიდვი ვერა ხელავ, სვიღანია.

2.3.

განსახლება

როგორც პირველი სხვადასხვა სახის ბუნებრივი, ჩვენს დედაქალაქში სხვადასხვა არის მდებარე ნაგებობების, ხან გამოყენებითი ხელოვნების, ხან რთული და ხან აბსტრაქტული. მანქანა მათი მთავარი ნაწილია. ახლა, ათასი კანონმდებელი და თავისი დამოუკიდებელი აქტი ერთი ან მეტი ჩვენს კომპლექსებსა, უკვლამ თავის სახეს უნდა იძიოს; არის თბილისში ერთი მუშევრები გამოიღო, რომლებსაც ნადავლი აქვთ ჩვენსა, ჩვენ გამოყენებითი ხელოვნების განმარტების გამოყენებით.

ჩვენს გარეგან გარემოში

მშობლის რომ ქვითარი გამოაწერებინ, პარიკმსებმა ბრანსაცანე მარკეტული ისე მოსდეს ჩვენს უფროს, თითქმის სამართლებს გრძელა. — რა ინტერესები ხარო ქალკაცების სრულკუნის კერძი, საერთოდ განახავს ილიათი — ისე შემოიპოვება გამოდევლმა, თითქმის ლაყ კარკინე მსერლობის მისთვის. სიტყვებისაგან მოყენე პამიდირიტი: გამოიხილება, ჩაღაზიაში შევიღო.

— სიგარეტი ხომ არა გაქვთ? — ვითხოვ დაგვიღვლოს. — შენ ცრტას ხომ არ წაიხარებები? — იპრის სოლისგანი ვიფიქრებო? — რომ შეინდობს, — რომ შეინდობს, გასაყიდად არ გამოვიტყობო?

ავტობუსში რომ ავეცი, რკინის სდარო რუსეთისა ავტობუსტივლითივითი, ლივტივითია და პავლევი დღეღუელი საყმებითი იყო მოწილი. ახტრტო ბილიტი მძღლოს მთავრითი. — ახლენ ხაზენო რომ ინტერესები თუ არ გამოჩინა, არ შეიძლება — თუკი ბაზი-ანკვივითი თიხაქუბუკი მძღოლმა და ბარს რომ ბუნე შეაქუფეს, ისე გატყანა თავი, თბი ბილიტი ირწოხული დღომილთი გადმოსწილა.

გულის გასაგონებლად ბილის წევრის დღევა გადღეფევიტი გამოვიღემა ჭკბინი დასბოლივითი ერთი ჩისი კოვნი სიბოჩე ჩაახსნა და შეე წყალი უკვად მიუბრა.

— სირატუმის კვრევიტი ხომ არ არის, შენ თუკი ბაზი-ანკვივითი? — გალახი ბილიტი ბავევიტი ამოვიღეულღულე შე.

თავილსოვანი

შენ, ჩემო ტურა და თბილისო, და საოცნებო მზარეო, როგორც გინილ სტრუტტმა, ბიზნეზი შევიყვარეო! ვსაწყალობდი გახარებულნი, ბილისი კი ბიზნესქარეო: სოფლისკენ რომ მიმითხოვ, ცხარე ცრებულნი ვღვარეო!

ბიშლა ბახტაძე

ღიორი ფაღღავანი

სარეზუმენო ფშარო

მშობრსული ვიზიტით ვივადე ნაყნითთან მიპატრევილნი, დიასახლისმა შეუბნის სტუმარი წარმომიღრობა და მატყლისთან გვეწელი მიმიხვ: ახალგაწობილი ჩვენს ყურთან დღანია და ჩიროლით დამიწყო ღლაქარეო!

- აი თუკენ, უნარისტები, გუბრნიბარ ხოლმე საჩოთი ითვებს. საწარტრესო, კაცმა იცოდეს: რატომ არ შეიძლება ბუნდოვნი ერთხელ დამწეფოს იმ სიბინძურესა და უმეცესობებსაც, რაც ატრიტიკატის? საწარმოში სხდვას!
- ვინ თუკა, არ შეიძლებაო? მიამბევი უფრო თამაზად და გაბედულად.
- საჩინელი და აუტანელი საწარმოა. დარავინმ დაწყებებილი დირექტორადა, ვერჯას წყარფ და უარიკაბრეო. გორბოვან და კვანდინ ინტერესს ამამეო.
- საწარმოებლად ასეთი ამბები ვერ კიდევ სხდვა.
- ახალი წერილის ერთ ნაწილს ჭერი ჩამოვიგრა. დემონსტრაციული კოლქსის უნდებეს საბირველი არ აღმარანდა და ახალ საწარმოებს უღვაძენ:
- ის უკვე მიიძი შეიხსენებო.
- მძიმე და სტერილული, მაგრამ ეს რასა ვაცილებით უარსი რამ სხდვას დარდულია მორბინი დესილიანა. დგვმა სულგისთან ყალბი უწიხებო. ბიკუვრნი მთვეო ვიბრევილი მუშები. ბაზილი სარტო სააბრეოთი ცრინი, ბალტურასა! უწევა კონტროლი სტატი და ბურეულად საწარმის ატკანაქანებს პირად მინებისასეთს იყენებენ. არაივინ არ წრებას საწარმოებილ სარტოს წყუბირე შეხვებისათვის. ფასინი სარტოელია დია ვის ქვეშ ყრია წყობას და თბილისი. კიდევ განვაგარდო?
- ნუ წუხდები, — შევინწყე მე, — საესვითი საყარვისია, მაგრამ, უწინაშეს ყოვლისა, დასაბუტება საბირი, რომ ასეთი რამ მამძღლოდ სხდვა.

— როგორ გვატყობიანო! — წუბითყვინ მან შეურაცხყოფილი ვარს ტრობი. — რას დასაბუტებო? ჩემზე კარად ვინ უნდა იდებოს? მე ხომ გუნწი გამანათავისუფლებს დირექტორიბიან.

თარგმანი ა. სტინგანის

გან. პანდოლანო

— ანაქსატრად, მითი ბიხნს ბაპირეო! — მითი ბავევიტი კალო ხსნ!

გან. ბაიბი ვალკონინი

— ჩემი სხატალი, მუხინია, კაპრენო ლარეკსით: ველ არ ბოვიბივინდი!

გან. კატანი

— ხელის ძალის ბიხნეჯა, თუ ბიშლა, ჩანდ რას წაშლი, კანონა, შე პაპსი, სარეო!

ამესხა გყური სსსპში

— ამნაგაბიო — დავიყო ამნაგავრი სამსარგონო თავეჭობილით მორგება — ვინ სიტყვებს ჩვენი მხოლოდური კოლექტივის ბატონის სახელს? ვინ შუბის ხელს უწურობას სხვაგვარებზე თუკურას ადვილეს შე? ვითი გვთავისებოთ ბავლეინე იპირილი ითიბული ღირი და შევიკობაო და? ფეხზე წამოღდა ამნაგაბეული — ტაქსის მძღოლი და ღაწუი.

— ამნაგაბიო თუკენმა თამაშიბოქმა შეჩატყენა, სასალონი შეურაცხველი მომაყენა, ვეტროლოტა შეიხსნა, სდა უნდა გამოყოფილი იყო! — თითქმის ვე დამინა დათვიკიო! — შეიძლება დამინის ასე დატყინება? რატომ უნდა ჩვენი მუშები ზღობიბობიბოში დღეღუელი მშენებელს გვთავაზობოს? დღეში ამბობთ ამანდინს ვეტრებს და ახლა რომ ვერ შეიძლება, ხომ უნდა დამინები შეინახოს თიბე? კეთიბობი, რომს გვთავაზობს?

— ტაქსის მძღოლის დღე-უნდესა და სიტყვა მათვითი ვაქუნდა. — რას იტყვის ბრადებელი? — თუკი ამნაგავრი სამსარგონო, ავაფრებელია.

— შე უნდა იტყვის ვიდილ, თუდილის თქმის ბაზი არ ჰქონდა და თუკი ღაწუი ვე ღალაქსი ვე ღალაქსი.

— დამინევა ვა, ამნაგაბიო ბურდა რომ მიმოვლი, რატომღა ჩაფრებული ვიყავი და ისე გამოიჩინე, სიტყვა ვალაქსეულად გამოჩინე. ვაქუნებინ დამინამა, რე უნდა თუკი ნადავლი მიწოდო, არაივინო წინასწარი განმარტება არ შეიძლება.

მატაროგროვა

ყერი იყო და, პატარა ფელტონებზე ბუტუვალ... მერე მოითარებებს და ნივლეუსაც ვაღდა.

უთხროს: „ხელნაწერებზე ილია ჭავჭავაძის მანქანაზე დაბეჭდილს თუ მოგივებს, კარგი“.

მბეჭდვა-მეგამანების არსილდის სკვლითი, ვიგაბეჭდვა, აბრტო, ძვირი ჭვდება ძალიან!

შეწრილად ვარსობი, კეთი ეცა, იქითა... და საბეჭდი მანქანა... უნდებუდილი იყილა.

როცა ნახა, ეს საქმე არ უფლავა უცებო, დამათორა სამ თევიმეგამანის კერხებო...

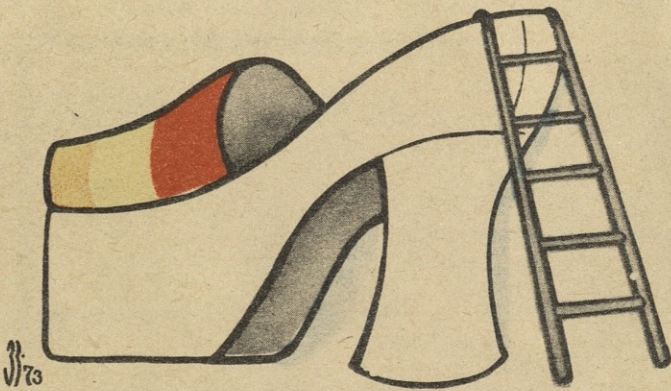
პოლი, ახლა ვარსობი, მოცულნი კაცი: ზოგს მითობრბოს მოაქვს და ხისკას — დისერკატი.

ვქაყუნებს მთელი დღე, ბეჭდებს ცხრილებს, ამცხვებო... აიღად ენდა შეწერლობა? — სამ იღენდ ველს აკეთებს!

თავაზო თვადორბამ

ახალი ამბრძალავი ნიშანი

უსიტყვოდ

ნახ. 2. კანდელაკისა

ეს წუნდებელი ფილოლოგია და მარტო ბრამბიკულ შემდგომებს ასწორებს.

მართლ, თანაკოსსელებს თურმე ორი კილოგრამი მსხალი გყიდათ. მისი ოთხ თანაბარ ნაწილად გაყოფა ვახტანგ ჩლაიძისათვის მივდნოთ. მას ჩვილმეტი მსხლიდან ოთხ-ოთხი ცალი ამხანაგებისათვის გაუნაწილებია, თავისთვის კა ხუთი ცალი დაუტოვებია და განუცხადებია — ერთი ზედმეტი მსხალი გაყოფისათვის გასამრჩელოდ მეკუთვნისო...

მას შემდეგ სამ ათეულ წელზე მეტმა განვლო. ახლა ვახტანგ ჩლაიძე ნახევარ საუკუნეს უახლოვდება და რა გასაკვირია, რომ ოდესღაც საშუალო სკოლაში მოსმენილი ფიზიკის ან ქიმიის კანონები არ დაეიწყებოდა. თუმცა დიდი ფიზიკოსობა როდი სჭირდება იმის ცოდნას, რომ ერთსა და იმავე სივრცეში ერთდროულად ორი სხეული ვერ მოთავსდება და პირიქით, ერთი და იგივე საგანი ერთსა და იმავე დროს სხვადასხვა ადგილას არ შეიძლება არსებობდეს. არც ისაა დასაჯერებელი, ვახტანგს ძველი ალქიმიკოსებისა სჯეროდეს. რკინის ოქროდ გადაქცევა შეიძლებაო.

არა, ფიზიკისა მას ამდენი მაინც გაეგება. მაგრამ თავის ცოდნისა და რწმენის საწინააღმდეგოდ ჩლაიძეს შეუძლია, როცა ეს საჭიროა, ფიზიკის კანონების საწინააღმდეგოდ ალქიმიკოსებზე უფრო მეტი სასწაული მოახდინოს და აკი მოახდინა კიდევ: მან თავისი ცოდნის მაგიდა — ეკატერინე ვარლუაშვილი ერთი ხელის მოსმით სიღვდრად აქცია და ერთსა და იმავე დროს ორ ადგილას — ყაზბეგსა და თბილისში დაასახლა-დაამკვიდრა...

სასწაულები საერთოდ ძნელი ასახსნელია. ამიტომ მკითხველს უკეთ მომ გავაგებინოთ, სკობს თავიდან, უფრო დაწვრილებით გავაცნოთ საქმის კითარება.

ვახტანგ ჩლაიძე ოჯახის პატრონი კაცია. მეუღლე და ერთი შვილი ჰყავს. ამჟამად თადარიგის ოფიცერია, თავის დროზე კი ქარელის რაიონის სამხედრო კომისარიატში მუშაობდა. და სწორედ იმ დროს დაიწყო მან იმ უცნაური ფოკუსების გაკეთება, რაც ყველა წესსა და კანონს ეწინააღმდეგება.

სამხედრო სამსახურისათვის თავის დანებება და თადარიგში გასვლა რომ გადაწყვიტა, მეუღლო ცხოვრების მოწყობაზეც ხომ უნდა ეზრუნა! ამისათვის, უწინარეს ყოვლისა, ბინა იყო საჭირო.

საცხოვრებლად ვახტანგმა თბილისი აირჩია, ხოლო თბილისში ბინა რომ მიეღო, ჯერ მისი მკვიდრი მოქალაქე უნდა გამხდარიყო — წესისამებრ ჩაწერილიყო ოჯახით.

თუმცა ბინაც არის და ბინაც. ჩლაიძეს, სულ ცოტა, სამი ოთახი სურდა. სამი სულისაგან შემდგარი ოჯახისათვის კი საეჭვო იყო ორ ოთახზე მეტი მიეცათ. ამიტომ თადარიგში გასასვლელმა კაცმა ამთავითვე დაიჭირა თადარიგი: ყაზბეგის რაიონში მცხოვრებ ცოდნის მაგიდას ძველი, ვადავასული პასპორტი გამოართვა, ქარელის რაიონში ახალი აუღო, სიღვდრათ „გაღმთიფორმა“ და როგორც ავადმყოფი, მოხუცი, შრომის უნარმოკლებული თავის კმაყოფაზე დაიწერა. ამგვარად ჩლაიძეების ოჯახი გამოვლილი სიღვდრის ხარჯზე ოთხ სულამდე გაიზარდა.

ჩლაიძეს პასპორტის უკანონოდ აღებაში ხელი შეუწყვეს ქარელის სადაბო სასოფლო საბჭოს, ასევე შინაგან საქმეთა განყოფილების ხელმძღვანელმა მუშაკებმა.

ამის შემდეგ ვახტანგ ჩლაიძე მთელი თავისი ჯალაბით თბილისში გადასახლდა და ნონოშვილის ქ. №38/ბ-ში ჩაეწერა. ეს იყო 1972 წლის 4 აგვისტოს. ახლა, აქ არ შევუძღვებით იმის განსჯას თუ რა გზით, რომელი კანონის ძალით მოახერხა მან მისი 21 კვადრატულმეტრიან ბინაში კიდევ ოთხი სულის ჩაწერა და მათ რიცხვში „სიღვდრისა“... აქ უფრო საინტერესო და საკვირველიც ის არის, თუ როგორ მოხდა რომ ერთი პიროვნება — ეკატერინე ვარლუაშვილი ერთსა და იმავე დროს ყაზბეგის რაიონშიც ცხოვრობდა, მუშაობდა და თბილისშიც იყო ჩაწერილი, ვახტანგ ჩლაიძის კმაყოფაზე იმყოფებოდა, როგორ შეიძლება ეს პატიოსანი მანდილოსანი ერთი და იგივე პიროვნების მაგიდაც ყოფილიყო და დედაც.

არა, ასეთი რამ არ შეიძლება. მაგრამ ვახტანგ ჩლაიძესაც რა ექნა! მას სამოთახიანი ბინა უნდოდა და საწადელისათვის რომ მიეღწია ოთხი სული უნდა ყოფილიყო ოჯახში.

შეკინმა ნაყალბევი საბუთები ჩლაიძემ, თბილისის პირველი მაისის რაიონის სამხედრო კომისარიატის შუამდგომლობა დაურთო და რაისაბჭოს აღმასკომში წარადგინა. იქაც არ დააყოვნეს. ფიცხლად განიხილეს მისი განცხადება და თბილისში ოთხი თვის ჩამოსულ ჩლაიძის ოჯახს თავის „სიღვდრითურთ“ სამოთახიანი ბინა მისცეს.

— რად ჩაიღინე ასეთი სიყალბე? — ჰკითხეს ჩლაიძეს.

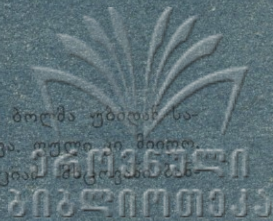
იგი ოღნავადაც არ გაწითლებულა, არც გაფითრებულა და დასძინა:

— რა მოხდა, ადამიანმა საჭიროა ყველაფერი იღონოს ოჯახის კეთილდღეობისათვის, თუ დასჭირდა თავლით სავსე ქილაში. ერთი თითის მაგიერ ათივე თითის ჩაყოფა უნდა მოახერხოს, შემდეგ კი თავლიანი თითები აილოკოს და შეივრგოს კიდევც!...

მაგრამ ხალხური სიბრძნე ამბობს: „არც არ გერგება არ შეგერგებაო!“

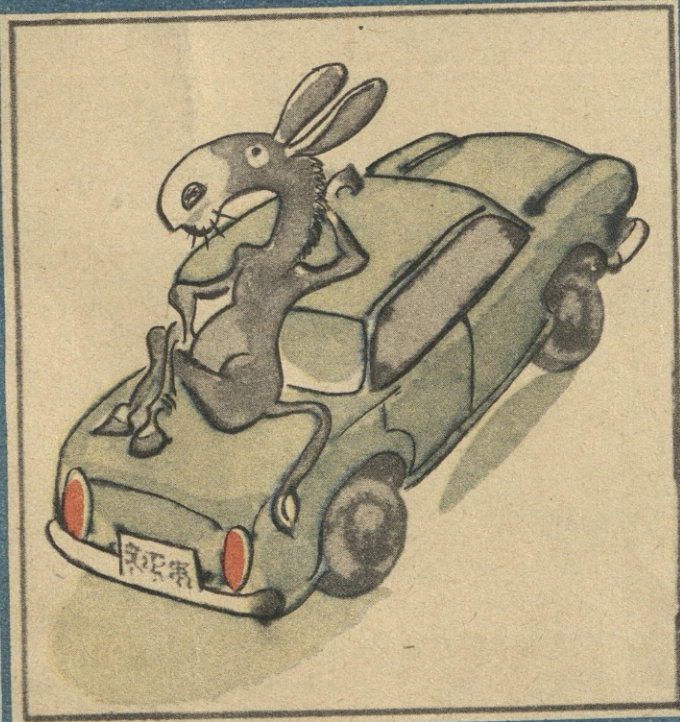
ქალბისმქნელთ დღეს თუ ხვალ კანონი ამოატიტევიებს. სააშკარაოზე ამოიტანს და სამართალი პურს ჭამს.

იუბანს შტატის (აშშ) ერთ-ერთ ბანკში 78 წლის დედაბერმა — გენიულ მოღვაწეობაში სა-
თამაშო პისტოლეტი გამოაკურა და მოლარუს ათი ათასი დოლარი მოთხოვა. უფლი კი მიიღო.
მაგრამ წლოვანებამ მაინც თავისი ვაიტანა: შორს ევლარ წავიდა და პოლიციას შესცვივებდა.
ლიტი მეზობელ მარაზიში დააჯავა.

აი, ახან ჰჰჰჰია ნომერი!

მიუხედავად ხელისუფლებამ დადგინეს, მანქანების
მსგავსად, ცხენებსაც დაჰკიდონ ნომრები, რათა პოლი-
ციის გაუადვილდეს დამნაშავე ცხენისმფლობელის
დადგენა. ეს არის მხოლოდ, რომ დღემდე კერ ვადა
წავიტეს, სად დაჰკიდონ ცხენებს ნომრები და როგორ
გაანათონ ისინი ლაპით.

ჰირი და ჰერის
პროგნოზი

იაპონელმა ექიმმა-გერერონმა
მა — ტარულ იეშოტომ დედქ
ლაქს ჩაბიხიტიკებულ პერ
გაწმენდაში თავისი წვლილის შ
ტანა გადაწვეილა: მანქანა ვარა
ში ჩაჰყეტა და სახედრით დაიწე
საქმეებზე სიარული, მაგრამ გ
მოიხრევა, რომ ჰერი გაცილები
მეირს და ძველი საშოვნე ყოფ
ლა, ვიდრე ბენზინი, ამიტომ ვი
თავი დაინება და კვლავ საჭესტ
დაქდა